

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

An diuersum sit esse patrem & filium esse E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

cum diuersum sit esse ingenitum, & esse genitum.
 Vnde Ambr. eorum quæstioni respondens, dicit
 se in diuinis scripturis hoc nomen, scilicet ingenitum, nō legisse, ita inquiens in libr. de incarnatione Cap. 8. in dominice sacramento, Cum dudū audierint principia.
 quidam dicentibus nobis filium Dei, qui generatus est, patri qui generauit, inēqualē esse nō posse, quamuis ille generatus sit, si generauit: quia essentia vel generatio est natura: aduersus quidē illam quæstionem vocem sibi arbitrantur occlusam: sed tergiuersatione damnabili in eodē loco vestigium vertunt, ut putent mutationem fieri quæstionis mutatione sermonis, dicētes, Qūo possunt esse ingenit⁹ & genit⁹ vni⁹ naturę atq; substantię? Ergo ut respondéā mihi proposita quæstioni. Primo omn̄ū in diuinis scripturis ingenitus nusquā inuenio, non legi, non audiui. Cui⁹ ergo mutabilitatis sunt homines huiusmodi, ut nos dicāt eas usurpare quę nō sunt scripta: cū ea quę sūt scripta dicam⁹, & ipsi obiiciāt quod scriptū nō sit. Nōne ipsi sibi aduersantur, & authoritatē calumniæ suæ derogent? Attende lector, quoniam hoc nomine ingenitus solebat vti Ambr. propter hereticos. Ita & nos subticere quædam oportet propter calumniātum insidias, quæcatholicis ac piis lectorib⁹ securè credi possūt. Sūt etenim quedā quę nō rātē sūt religionis & authoritatis, ut eis nō oporteat semper confitendo ac recipiendo inseruire, verum silentio aliquid præteriti queunt: nec illius tamen sunt peruersitatis, quin cum opportunum fuerit, eis vti liberum habeamus.

An diuersum sit esse patrem & esse filium. E

PRÆTEREA quæri solet, cum supra dictum Aug. lib. 5.³
 sit quia aliud est dicere ingenitum, aliud patrē, & ap. 5.
 quod diuersum sit genit⁹ & ingenitus: utrū simili-
 ter diuersum sit esse patrē & esse filiū, an idē? Ad q̄
 dicim⁹, q̄ ex eodem sensu quo dicitur diuersum

genitus & ingenitus, & quo dicitur non esse idem dicere genitum & ingenitum, potest dici non esse idem, sed diuersum, esse patrem, & esse filium, vel esse spiritum S. quia non ea notione pater est pater, qua filius est filius, vel qua spiritus S. est spiritus sanctus. Ideoque ex hoc sensu concedimus quod aliud est esse patrem, & aliud est esse filium, quia alia notio est, qua pater est pater, alia qua filius est filius. Sed si transponas, ut dicas, aliud est patrem esse, aliud filium esse, variatur intelligentia: & ideo non conceditur. Est. n. sensus talis, ac si dicatur, aliud est quo pater est, non quidem pater, sed est: aliud quo filius est, non quidem filius, sed est: quod penitus falsum est. Eo. n. pater est, quo pater Deus est, id est, per essentiam vel naturam: at filius eo deus est, quo pater Deus est. Eo ergo filius est quo pater est, & ita idem est patrem esse quod filium esse: sed non est idem esse patrem, & esse filium. Vnde Aug. in lib. de Trinit. ait: Quamvis diuersum sit esse patrem & esse filium, non est tam diuersa substantia: quia non hoc secundum substantiam dicitur, sed secundum relatum: quod tamen relatum non est accidentis, quia non est mirabile. Ecce diuersum esse dicit esse patrem & esse filium, quod iuxta rationem praedictam accipi oportet: quia scilicet alia ratio est qua est pater, alia qua est filius. Non enim secundum essentiam pater dicitur pater, vel filius, filius, sed secundum relationem.

*Quomodo dicitur sapientia genita vel nata:
an secundum relationem, an
substantiam.*

Sciendum quoque est, quod sicut solus filius dicitur verbum vel imago, ita etiam ipse sol dicitur sapientia nata vel genita. Et ideo queritur: cum hoc relatum dicatur: & si relatum dicitur, an secundum eadem relatione qua dicitur verbum & imago? De hoc August. in septim. lib. de Trin. ait:

Id

*Cap. 5. in
fine.*

*Cap. 2. in
medio.*